

BEREN NİSA İĞDIR

“DİL ÜSTÜNE”DEN HAREKETLE

Montaigne, “dil üstüne” adlı denemesinde, eski kelimelerin yazarlar tarafından yeni kelimelerle değiştirdiğini ve aslında buna gerek olmadığını, eski kelimelerin doğru ve yerinde kullanıldığında yeni kelimelerden daha işlevsel olduğunu söylemektedir.

Ben yazarın bu görüşüne katılmaktayım. Zaman ilerledikçe yazar sayısı olağandışı artıyor çünkü yazmayı, hafife alarak, herkesin yapabileceği bir şeymiş gibi düşünen yeni nesil, kendisi yazamayınca sorunun kelimelerde olduğunu düşünüyor ve kelimeleri değiştiriyor. Ancak yazma hakkında donanım sahibi olanlar bilir ki, kelimelerin eski hali doğru yerde doğru zamanda kullanılınca yeni ve farklı kelimelerden çok daha kullanışlıdır.

Aslında tek kabahatli hızını alamayan yeni nesil değildir. Toplum da bu konuda biraz da olsa kabahatlidir. Toplumda bazı kesimler kelimeleri gereksiz şekilde kullanıyorlar. Böyle lüzumsuz kullanım kelimelerin anlamını tüketiyor. Evet, nasıl fazla kullanım suyu, elektriği tüketiyorsa kelimelerin anlamlarını da tüketiyor. Kelimenin anlamı azaldıkça kelime daha az kullanılmaya başlıyor ve kelimenin yerine başka yabancı kelimeler getiriliyor.

Montaigne, denemesinde bu konuyu ele almakta ve bunu doğru bulmadığını söylemektedir. Ben de Montaigne’e katılıyorum ve değerli kelimelerin toplumun ağızında ve toy yazarların kalemlerinde yerinde ve doğru biçimde kullanılmasını temenni ediyorum.